

det forekommer mig ikke heldigt at faa en Kommission, hvori Flertallet er Rigsdagsmænd. Jeg tror, man vilde faa en mere arbejdsdygtig Kommission, hvis man ikke tog saa mange Rigsdagsmænd ind i den, og jeg kan heller ikke se, det er nødvendigt; thi hvem er det, der til syvende og sidst faar den afgørende Indflydelse? Det er slet ikke Kommissionen, den skal kun gøre det forberedende og vejledende Arbejde, den skal kun stille sine Forslag til Rigsdagen, men det bliver Rigsdagen, som faar den afgørende og endelige Indflydelse i denne Sag. Det er imidlertid for mig et underordnet Spørgsmaal, om Tallet skal være større eller mindre. Jeg glæder mig over, at der nu er Udsigt til, at Kommissionen bliver nedsat, og jeg haaber, det maa ske, saaledes at den kan begynde sit Arbejde i det nye Aar, og saaledes at vi i den ordinære Samling 1919—20 kan paabegynde det egentlige Lovgivningsarbejde paa dette Omraade.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Klaus Berntsen: Jeg skal ikke komme yderligere ind paa, hvorledes jeg vilde have stillet mig, hvis jeg havde levet for 100 Aar siden; det forekommer mig at være et ørkesløst Spørgsmaal. (Afbrydelse af *Vilhelm Rasmussen*). Men det er ikke mig, som har rejst det Spørgsmaal (*Vilhelm Rasmussen*: Jo!). Nej, paa ingen mulig Maade, saa kan det ærede Medlem ikke huske, hvad der er blevet sagt; det kunde aldrig falde mig ind at rejse det Spørgsmaal, men jeg maatte forsvare mig. Jeg skal heller ikke komme ind paa en Drøftelse af Spørgsmaalet om, hvorfor jeg forhindrede Nedsættelsen af den Kommission, der blev foreslaaet for halvandet Aar siden. Jeg holder mig til, hvad jeg har sagt, det ærede Medlem har sin, og jeg har min Opfattelse deraf, og jeg beklager ikke min Adfærd, tværtimod, jeg synes, det var en fortjenstfuld Handling, at jeg viste Befolkningen den Interesse. Naar der er Tale om et Spørgsmaal af denne Art, skal man ikke tilside sætte Hensynet til den almindelige Valgret.

Lige saa lidt kan jeg dele den Opfattelse, at det er ret ligegyldigt, hvor mange Rigsdagsmænd der kommer ind i Kommissionen, eller, rettere sagt, hvor mange Repræsentanter for Rigsdagen der kommer ind i Kommissionen — jeg gaar nemlig ud fra, at Rigsdagen bliver stillet frit, saaledes at den kan vælge Kommissionens

Medlemmer ikke blot indenfor sin egen Kreds, men ogsaa udenfor. Lovforslaget gaar ganske vist ud paa, at det skal være Rigsdagens egne Medlemmer, men det kan der tales nærmere om i Udvalget. Det, der for mig er Hovedsagen, er, at Rigsdagen faar Ret til at vælge Flertallet i den Kommission, som skal tilrettelægge denne Sag, for at man ikke skal overvældes af en hel Mængde faglige Skolemænd, af professionelle Pædagoger — det gør mig ondt, at jeg har saaret det ærede 17de Medlem for Hovedstaden (*Vilhelm Rasmussen*) med det Udtryk, men det ærede Medlem behøver ikke at føle sig stødt over det. Hvorfor gør han det? Jeg har ikke sigtet til det ærede Medlem, jeg har kun sagt, at der er Folk, som giver sig ud for at være Pædagoger og for at have store pædagogiske Kundskaber, men som har den Svaghed, at de ikke forstaar at opdrage Børn. Det er jo en Fejl, det erkendte det ærede Medlem ogsaa. Det ærede Medlem udtalte, at der var mange Forældre, som ikke forstod sig paa at opdrage Børn. Det er rigtigt, det har jeg set mange Eksempler paa. Men jeg skal bemærke, at i de 24 Aar, jeg var Sogneraadsformand paa Fyn, sørgede jeg saa godt, jeg kunde, sammen med det Sogneraad, hvis Formand jeg var, for at sende hjemløse Børn ud til gode Hjem i Stedet for at anbringe dem paa Opdragsanstalter, og jeg fandt mange gode Husmandshjem, hvor de kunde lære almindeligt Arbejde og faa Interesse for Dyr, og jeg saa mange Eksempler paa, at Husmænd og Husmandskoner, der ikke havde Gnist af Lærdom i pædagogisk Henseende, og som ikke havde studeret Pædagogik, optraadte udmærket overfor disse hjemløse Børn og gjorde dem til dygtige og gode Mennesker. Det er ikke noget, man kan lære sig til, og det ærede Medlem har ingen Grund til at føle sig stødt over mine Udtalelser.

Jeg mener altsaa, at Kommissionen bør sammensættes saaledes, at Lovgivningsmagten, som har den endelige Afgørelse, er saa fyldigt repræsenteret, at dens Repræsentanter udgør Flertallet i Kommissionen.

Til det ærede 2det Medlem for Hovedstaden (*K. M. Klausen*) skal jeg sige, at det glædede mig nu at høre ham stærkt præcisere, at Folkeskolen er Nummer eet, at den har sit eget Maal, er noget for sig. Saa bliver der kun tilbage at blive enige om at fastslaa, hvad der egentlig er Folkeskolens Opgave. Men naar det ærede Medlem yderligere mente, at Lærerne skulde være statslønnede,